

hodnutí z těmito pravidly ve shodě; předpoklad druhý byl by sice s to odůvodniti zákonitost výroku žal. úřadu, ale není ve správních spisech dostatečně fundován. Jak totiž jest z nař. rozhodnutí patrné, opírá se žal. úřad o zprávu měst. hospodářského úřadu, která obsahuje pouze sdělení, že město ze stát. nádražních budov popel a smetí nevyváží, ale zda obecní povozy k domu č. p. . . . pro popel a smetí dojíždějí, — a na tom právě náleží — není z oné zprávy patrné. Ředitelství stát. drah okolnost tuto v řízení správním popíralo, naproti tomu v rozhodnutí měst. zastupitelstva i ve stížnosti k nss podané se tvrdí, že obecní povozy pro popel a smetí k řečenému domu č. p. . . . dojíždějí. Vycházel-li tedy žal. úřad snad z předpokladu, že obecní povozy k onomu domu nedojíždějí, spočíval by tento předpoklad za vyličeného stavu spisů na nedostatečném skutkovém zjištění.

Č. 7895.

Řízení před nss-em. — Pojištění sociální. — Zaměstnanci veřejní. — Železniční právo: * Výrok státní správy železniční, jímž se bývalému zaměstnanci státních drah, přestoupivšímu do státních služeb pragmatikálních, odepírá převod premiové rezervy (§ 68 odst. 2. zák. č. 89/20), není rozhodnutím ve smyslu § 2 zák. o ss, nýbrž pouhým prohlášením strany.

(Nález ze dne 22. dubna 1929 č. 457/28.)

Věc: Karel U. v P. proti ministerstvu železnic o převod premiové rezervy.

Výrok: Stížnost se odmítá jako nepřipustná.

Důvody: St-l byl od r. 1919 zaměstnán u čsl. státních drah a sice u I. odboru pro udržování dráhy v Praze. Výnosem presidia vrch. zem. soudu v Praze z 23. prosince 1925 byl jmenován definitivním soudním zřízencem pro zem. soud civ. v Praze.

Podáním de pres. 14. února 1927 řízeným na min. žel. žádal st-l za převod premiové rezervy, uváděje, že na základě § 8 zák. č. 286/24 byl jmenován soudním zřízencem, že jako býv. zaměstnanec čsl. stát. drah byl členem pens. fondu čsl. stát. drah, dále že převední premiové rezervy jest zapotřebí k započtení předcházejících služ. let v nynějším jeho působení a že mu nemohou býti odepírány výhody § 8 odst. 3 a § 22 odst. 1 zák. č. 286/24. — — —

Nař. výnosem nařídilo min. žel. ředitelství stát. drah Praha-Jih, aby věc vyřídilo záporně samo.

Na to sdělilo ředitelství stát. drah Praha-Jih z 2. července 1927 presidiu vrch. zem. soudu, že min. žel. nevyhovělo žádosti st-lově za převod premiové rezervy, ježto st-l konal u dráhy práce čistě manuální, nikoli práce převážně duševní, kvalifikované podle § 1 vl. nař. č. 506/21.

Maje jednati o stížnosti, musil nss z důvodů své vlastní příslušnosti v první řadě zkoumati, zda nař. výnos jest rozhodnutím úřadu správního ve smyslu § 2 zák. o ss.

St-l vznesl na státní správu železniční petit, aby byla převedena premiová reserva, vzniklá u čsl. stát. drah, na justiční erár. — St-l byl před svým ustanovením za soudního zřízence zaměstnancem čsl. státních drah. Podle § 2 a) zák. z 5. února 1920 č. 89 Sb. má býti pensijní po-

jištění zaměstnanců drah, sloužících veř. dopravě, a jejich pomocných ústavů upraveno ministrem soc. péče v dohodě s min. železnic nařízením. Nařízením tímto jest vl. nař. z 29. prosince 1921 č. 506 Sb. Podle § 7 tohoto nařízení jest pojištění zaměstnanců státních drah opatřeno podle zvláštních předpisů pensijním fondem stát. drah. V § 9 pak se stanoví, že pro pojištění podle §§ 2—8 — a tedy i pro pojištění zaměstnanců státních drah dle § 7 — platí mimo jiné předpisy i § 68 odst. 1, 3—5, a § 77 zák. č. 89/20 s některými odchylkami, zejména pak s odchylkou, resp. s doplňkem (sub čís. 2), že kde se v těchto ustanoveních mluví o náhradních ústavech, vztahují se na zvláštní pens. zařízení dle §§ 7 a 8, a dále s odchylkou sub č. 9 zmíněnou, podle níž min. soc. péče rozhoduje, vyslechnuvši min. žel. Podle § 77 zák. č. 89/20, který se tedy vztahuje i na zaměstnance státních drah, rozhoduje spory nositelů pojištění mezi sebou, dále spory mezi nositelem pojištění a některým zaměstnavatelem, jmenovaným v § 2 bodu 3, jež se týkají převodu premiových rezerv (§ 68), s vyloučením práva výměrového přímo min. soc. péče, tedy podle § 9 č. 9 vl. nař. č. 506/21 min. soc. péče po vyslechnutí min. žel.

Podle toho jest úřadem, kterému přísluší rozhodovati o tom, zda jsou dány předpoklady pro převod premiových rezerv, a tedy i o tom, zda žel. erár jako správce pens. fondu stát. drah (srov. nál. Boh. A 5400/26) jest povinen justičnímu resortu jako nynějšímu zaměstnavateli vydati premiovou rezervu, min. soc. péče, které arcit' má napřed vyslechnouti min. žel.

V daném případě nešlo však ještě o takový spor mezi min. žel. a resortem justičním. Výrok min. žel. není autoritativním, právní moci schopným rozhodnutím o tvrzené povinnosti k převodu premiové rezervy, nýbrž jest pouhým prohlášením státní správy železniční jako správkyne pens. fondu stát. drah, tedy pouhým prohlášením strany. Spor takový vznikl by teprve tím, kdyby některá ze stran, t. j. buďto státní správa železniční nebo resort justiční, po případě i st-l sám (srov. nál. Boh. A 7795/29) věc vznesl k rozhodnutí na příslušné min. soc. péče. — — —

Č. 7896.

Pojišťování pensijní: Je činnost kresliče, který přenáší výkresy jemu dodávané na litografický kámen, činností převážně duševní?

(Nález ze dne 22. dubna 1929 č. 14.625/28.)

Prejudikatura: Boh. A 4045/24, 6125/26, 7128/28.

Věc: Firma B. a spol., s. s. r. o., a Jindřich L. v B. proti ministerstvu soc. péče o pensijní pojištění.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Proti výměru zem. úřadovny I. všeob. pensijního ústavu v Brně ze 13. prosince 1923 o pens. pojištění Jindřicha L., litografa u fy B. a spol., s. s. r. o. v Brně ode dne 29. října 1923 podala firma B. a spol. s. s. r. o. k zsp-é odpor, který spolupodepsal zaměstnanec.

Zsp rozhodnutím z 26. července 1924 zamítla odpor, poněvadž Jindřich L. koná převážně činnost kresličskou, která jako převážně duševní zakládá pojistnou povinnost dle § 1 zák. č. 89/20. Nař. rozhod-